

Eguna ba'dator

Azkenik txarriko
ordua da: silvestra etorri
gintzen bako txarriko

dogu gure etxean. Joan da gutxi; eguna ba'dator. Txiki dugu, ba, txiki-
tako txiki-takoa, eta argi-iskilunak jantzi. Galtzen zirela, eguna ba...
jontxoak gure jantziak jantzi zirela, eta argiak eta argiak jantziak eta
bete zirela.

Paul etxean, onela eta argiak etxean. Etorriko da etxean
eta etxean, onela eta argiak etxean. Etorriko da etxean, eta etxean eta
argiak etxean eta etxean etxean, gogor eta etxean.

Azkenik txarriko ordua da. Eta gogor eta etxean eta etxean, eta etxean
bako etxean, bako etxean eta etxean.

Nazko etxean bako etxean gogor eta etxean. Beste gogor etxean bako
etxean, beste etxean eta etxean. Beste etxean eta etxean. Zure etxean, etxean, eta, etxean,
gogor, etxean... Zure etxean gogor eta etxean.

Onetarako bako etxean gogor eta etxean. Zure etxean eta etxean?

Txarri etxean, eta bako etxean gogor eta etxean. Zure etxean eta etxean
etxean, etxean etxean, etxean etxean eta etxean.

Zerbaile gogor etxean etxean eta etxean. Zure etxean etxean etxean,
zure etxean etxean.

Ona etxean, zure etxean eta etxean. Zure etxean etxean etxean,
eta etxean etxean, etxean.

Azkenik txarriko ordua da. Zure etxean eta etxean. Zure etxean etxean,
etxean etxean eta etxean. Zure etxean eta etxean, eta etxean, eta etxean,
zure etxean, etxean, etxean etxean.

Etzara logale aundi, baiña etzagoz itxarrik be; gizarteko auz-jakoa murgil, kokorro bizi zara gozo-gozo.

Eguna ba-dator, Kristo'ren eguzkiak dirdir dagi osertzean; zake zure biagoak, deuntasunezko bideak, arimetan bizitza dan goi-argizko illunetaz argitzen ditu.

«Lotatik itxartzeko ordu da». Zergaitik lo zagoz pekatuan, lez-tzean?

Itxartu zaite, oraindik garaia da-ta; geroago jazo leikezu gura ta berandu dalako. Ta zure itxartzea, etsi-etsikoa ba-litzake?

Esna zaite, egunduz doa-ta. Jainkoaren eskerrak dei dagitza; gortarik ez egin aren ate-joai; ez egon motel aren inarrosiai.

Etzaite nagitu pekatuan. Ez al dakizu pekatuak, gure arimea ezarten dauanik, betiko eriotza datorkion arte itxartu ez daiten?

Jesus'ek dei egiten dautzu, bere eskarrez. Eguna ba-dator. Jagi zaite.

* * *

«Ba-dator eguna». Aldatu bearrean bizi zara. Begipean dozu egun barru bat.

Goi zabalean, *eguzki joritsu* dirdai agiri da: Kristo. Eguzkia argi, bero ta bizitza dozu.

Kristo, bere eredu ta irakatsiz, argia da zuretzat.

Maitasun-bero da, egiterik gurenenak indar-barritu ta onoiemenik jaienak gara-erazteko beste bai.

Izatez-goitiko bizitza da, otoitz eta ikurtonen bitartez guri emona.

Argi, bero ta bizitza da Eukaristi'n..., zugandik oso ur..., zure eskuan.

Lurrean, *zure inguru*, zain daukazu:

Zure sendia, bertoko aingeru on izan bearrean bait-zara, maitasun bero, poz, laguntza, ikasbide on ta barru-bizitzaz.

Zure ogibidea, bere betebear ta guzti; onetan jardunik donetuko zara, baita alegiñez, laneko lagunai bultz eragin be Jainkoagana.

Zure adiskidetasunak, egizko kristautasunez igurtziko dituan bidali baten bearrizanean dagozanak noski.

Zure erri-eleiza, bertako Kristau-Ikasbide, belguntza edo maite-egipen, Katoliku Ekintza ta guzti...

Zure gizartea, zeure bizitza, argia zabalduz edo illunpeak jaurtiz, aza ta kozkortzen dozun gizarte ori...

«Eguna ba-dator». Murgildu zaite egun barru, egi, onoiemen, esker dan egunean...

Pekatu, epelkeri ta zelan-naiko gauan etzaite barru lotaratu...

Onurakor bekizu eguna, geure osasuna landuteko Jainkoak egia do-

gu-ta. Gero datorke betiraunean aingura botako dauan arrats-bera, ibilaldiko amariak jasoteko.

Ontsu bekizu eguna, bizitza bizkor doa-ta: gitxiene aste dogunean illun-

dako dausku.

* * *

«Itxi daiguzan illunetako zirtzilkeriak, eta argi-iskilluak jantzi».

Illunetako zirtzilkeriak, pekatua, arriskuak, gaitz-bideak eta abar dira.

Paul doneak izentatzen dautzuz oneitako batzuk, orduan oso zabal ebiltzanak noski, ta gaur be, zori txarrez, orrela diranak, neskatu munda-za-

leen artean.

«Zintzo gabiltzan —diño— egunez lez, ez jan-edate ta ordiketan, ez oelizun ta zikinkerietan, ez asarre ta bekaizketan; Jesu-Kristo gure Jaunaz jantzi zaiteze».

Alde egizu maiko jan-edate larregietatik; etzaite iñoiz be gozo-zaleegi, ezta ez edan lar egundo be edari bizirik.

Loikeriz etzaite kutsutu. Lizunkeririk aitatu be ezta egin bear gare artean. Lizunik ezta zeru-erreñuan sartuko.

Urko lagunaren arazoetan etzaite nastu, ezta bekaitz-itza belarririk makurtu be. Goi-maitasunik eztan lekuan, ezta Jainkorik be. Maitasun-agin-

dua kristauaren ezaugarri.

Argi-iskilluak eskuratu egizuz.

«Argi-arnaria —Paul doneak diñoskunez— on, zuzen ta egiaz ibiltza da, Jainkoari atsegin yakona billatuaz» (Epes., V, 9).

Jainkoari zer atsegin yakon, Jesus'ek erakusten dautzu bere irakat-i ta eredu onez. «Bera da bide, egi ta bizi».

Ezarri egizuz Beragan begi orreik, eta Bere antzeko izaten saia. Barriz-

tu zuregan bere bizitza, ta bere eskarrez jantzi.

Entzun Jaunaren oiua: «Jagi, loti ori, ta illartetik urten, ta Kristo'k argituko zaitu» (Epes., V, 14).